

CONTEXT

L'ÚLTIM TANGO 100 dies de Milei a can Rosa

El tango és un drama que es balla. Milei és un drama sense música. Fa cent dies que Milei va ser nomenat President d'Argentina i en els mapes més moderns Argentina ja no surt dibuixat. Mai tan pocs van fer tant en tant poc temps per eliminar un país.

Milei, digui el que digui, ha dedicat gairebé tota la seva vida a fer de thriller a la Rambla de Barcelona. ¿Dónde está la bolita? I no ho feia per enriquir-se, ni tan sols per sobreviure, ell era un vocacional. Li encanta enredar.

No és àcrata ni llibertari, ni coneix el significat d'aquestes paraules, ell és un conservador de pedra picada.

Quan surt del llit al matí, és ros engominat, porta corbata i té accent veneçolà. És després quan es fa President argentí.

A diferència d'altres polítics, Milei en prou feines menteix, només borda i ataca.

En aquests cent dies que Déu li ha donat ha aconseguit miracles espectaculars com per exemple: que

els sous argentins hagin baixat com vint anys enrere, que els argentins ni s'apropin a les farmàcies perquè la medicació és tan cara que prefereixen morir d'inanició, que els transports públics costin el mateix que una limusina de Nova York, que per poder veure's els ciutadans esperin la sortida del sol ja que l'energia enrampa la butxaca, que les pensions estipulades es retallin en un quaranta per cent o sigui que els vells argentins es fotin, que les transferències econòmiques a les províncies també reculin com els crancs i que, si a algun argentí encara li queden ganes de divertir-se no pugui anar ni al cine perquè Milei ho considera cultura i per aquí no passa. La cultura al calaix.

Això sí, els diaris econòmics celebren les gestes de Milei perquè ha aconseguit superàvits mensuals per les arques del país. Amb un seixanta per cent de la població a la puta misèria, el poble ha començat a protestar. Milei encara no ho ha entès ara. ¿Que concha se quejan esos boludos? Els manifestants li responen de manera prou clara: perquè tenen gana, perquè necessiten menjar i no troben la manera d'aconseguir alimentar-se. Així de clar, de terrible. Cent dies després de ser escollit, Milei apart el superàvit mensual, ha aconseguit tenir a un setanta per cent d'argentins en contra. Una fita.

Probablement en acabar el primer any de mandat. Milei haurà rebut algun premi d'una prestigiosa revista econòmica, probablement també l'entrega es farà a l'exili.

